

Totul despre prezidentiale Klaus Iohannis vs Viorica Dancila

Noiembrie - doua lectii pe care inca nu le-am inteles cu totul

de Petrisor Peiu, analist

Sambata, 23 Noiembrie 2019, ora 07:15

Invitat Ziare.com

Comemoram, in aceasta saptamana, doua momente ingrozitoare din istoria noastra recenta, momente care ar trebui sa ne ajute sa intelegem dramatismul utimilor zeci de ani si care ar fi trebuit sa ne faca sa reflectam serios asupra uriaselor greseli pe care astazi le facem.

Citeste toate textele scrise de Petrisor Peiu pentru Ziare.com

Acum 77 de ani s-a produs cea mai mare catastrofa din perioada Romaniei moderne. Floarea armatei romane a fost spulberata in numai cateva zile de catre cel mai mare si mai puternic inamic cu care ne-am confruntat vreodata, iar parcursul Romaniei a fost prestabilit atunci pentru urmatorii 47 de ani: ocupatie

straina si apoi trimiterea intregii natii in prizonierat, in lagarul socialist.

In fasia ingusta de teren dintre cotul Donului si Volga, in jurul Stalingradului, s-a consumat in mai putin de 80 de ore drama a aproape 150.000 de romani, de fapt a intregii tari: de la 19 noiembrie 1942, ora 7,30, atunci cand sovieticii au declansat operatiunea Uranus, triminand asupra Armatei a 3-a romane trei armate (a 5-a de tancuri, a 21-a si a 65-a) si pana in seara zilei de 22 noiembrie 1942, cand s-au lichidat ultimele pungi de rezistenta ale Armatei a 4-a romane, noi am pierdut aproximativ 150.000 oameni (istoricul *Stephen Wash* indica peste 158.000 in lucrarea "*Stalingrad 1942-1943: The Infernal Cauldron*", iar germanul *Karl-Heinz Frieser* indica 140.000, dintre care jumatate disparuti si prizonieri, in lucrarea "*German Conduct of the War after Stalingrad*". *The Eastern Front, 1943-1944: The War in the East and on the Neighboring Fronts*).

Motivele dezastrului de la cotul Donului din frigurosul noiembrie 1942 sunt arhicunoscute: de la participarea la un razboi care, dincolo de Nistru, nu mai era al nostru, pentru sprijinirea unei Germanii care se afla in razboi cu aliatii nostri naturali (Marea Britanie si Franta, atunci ocupata), un razboi pe care il duceam impotriva unei tari de 10 ori mai mare decat Romania, in teritoriul inamic, intr-o clima ostila, pana la insuficienta sau precara echipare a trupelor cu armament modern si pana la incredibile erori tactice ale conducatorilor militari, precum rasfirarea catorva zeci de mii de oameni pe fronturi de sute de kilometri, cu linii de aprovizionare prea lungi si ineficiente.

De fapt, nenorocirea petrecuta in capcana dintre Volga si Don are o singura mare explicatie: increderea oarba intr-o putere straina, pe seama careia conducatorii

Urmareste Ziare.com pe

Urmareste stiri Ziare.com pe Facebook

Top stiri din Politic

LIVE Cea de-a doua zi de vot in diaspora: Romanii din afara doboara record dupa record

Ulii. Un vot pentru Gabriela Firea, un altul pentru Gabriel Oprea

Noiembrie - doua lectii pe care inca nu le-am inteles cu totul

Celor care se indoiesc

Romanii au construit, cu suflet, pe timpul si banii lor, sectiile de vot din Swindon - au cumparat mocheta si lemne, urnele le-au luat de pe Internet, fundite cu tricolorul au adus din tara

Romanii din diaspora vin la urne in numar mai mare ca in turul 1. "Astia" chiar voteaza!

Toate stiri din Politic

nostri au lasat totul; desi eram aliatii cu germanii de numai doi ani, Romania a crezut orbeste in steaua si priceperea la razboi a acestora. Desi alianta cu Germania era inedita si nenaturala, pentru ea tara noastra a intrat in razboi formal cu primele doua economii ale globului (SUA si Imperiul Britanic), a intrat in razboi concret impotriva celei de-a cincea economii a lumii (URSS), a inceput batalii crancene fara sa aiba armament, masini de lupta, munitie sau haine de iarna, s-a supus unor decizii tactice si strategice evident fanteziste si eronate. Practic, dupa 1940, Romania a incetat sa mai ia decizii proprii, supunandu-se oricarei prostii savante sau aventuri decretate la Berlin.

Dupa numai 47 de ani de la dezastrul de la Stalingrad, natiunea noastra avea sa traiasca o alta cumpana majora, un moment in care am fost foarte aproape de o drama ireversibila, Congresul al XIV-lea al Partidului Comunist Roman, din 20-24 noiembrie 1989. Atunci, Romania s-a decis sa se rupa de logica istoriei si sa aiba un parcurs diferit de celelalte tari foste comuniste.

La 24 august 1989, 50 de ani dupa odiosul pact Ribbentrop-Molotov, la Varsovia se instaura primul guvern necomunist, cel condus de catre Tadeusz Mazowiecki. Pe 18 septembrie 1989 se convenea schimbarea constitutiei maghiare, iar la congresul din 20-24 octombrie acelasi an, partidul de guvernament de la Budapesta se transforma in partid socialist, renuntand la comunism. Pe 9 noiembrie 1989 a cazut zidul Berlinului, iar pe 24 noiembrie a demisionat intreaga conducere a partidului comunist din Cehoslovacia.

Ei bine, in acest context, Bucurestiul decide, la cel de-al XIV-lea Congres al PCR sa isi mentina parcursul comunist autoritar si sa il reconfirme ca lider pe Nicolae Ceausescu. **Acest imens pas gresit trebuie inteles in raport cu ceea ce se intampla in restul lagarului socialist: in vreme ce actualele membre ale Grupului de la Visegrad isi deschideau portile pentru capitalism si pentru Occident, noi le inchideam cu zgomot usa in nas si economiei de piata, si Vestului. Lipsa de adecvare din acel noiembrie 1989 a facut posibilba baia de sange de peste o luna, din decembrie 1989, precum si inlocuirea regimului Ceausescu nu cu exponentii democratiei liberale, ci cu o alta grupare comunista, dependenta de legaturile cu Moscova, dar la fel de violenta si de primitiva.** Gruparea Iliescu a acaparat puterea in sunetele de ciomege ale detasamentelor degheazate in muncitori si sub lumina lampaselor mineresti, aruncand Romania departe de Occident, in spatele "liniei Huntington".

Lectiile pe care ar fi trebuit sa le invatam din aceste doua mari nenorociri de noiembrie inca nu le-am descifrat si nu le-am asimilat cu totul.

Ca si in 1942, Romania staruie in a-si ignora datoria de a-si planui propriul viitor si se bazeaza pe bunele intentii ale unor capitale straine. In ministerele de la Bucuresti s-a uitat cu desavarsire deprinderea de a conduce cu onestitate tara si se asteapta deciziile minune care sa vina de la Berlin sau Bruxelles sa ne lumineze drumul. Iar asteptatele decizii nu vin sau vin incomplete, traduse incoerent in limba romana si cu fraze intregi patate de cerneala. Ocupantii birourilor calduroase, placate cu marmura si pazite de secretare decorative, isi petrec ziua asteptand emailul de la Bruxelles, inlocuitorul Berlinului din anii 40.

Nu producem suficienta energie electrica? Ce rost ar avea sa ne apucam sa facem cateva centrale pe gaze? Hai mai bine sa vedem daca nu "da" Comisia Europeana vreo directiva, amendata printr-un amendament si cuprinsa intr-un raport de faza, care sa ne spuna negru pe alb unde sa construim, cu ce bani si mai ales cu ce firme! Nu vede nimeni oare ca mult-invocata Comisie nu e prea dornica sa faca lucrul acesta? Sau nu stie cum sa-l faca? Sau nu o intereseaza, ca se ocupa cu "schimbarile climatice", fosta "incalzire globala"?

Solutia comoda pe care au gasit-o guvernantii nostri nu prea functioneaza: au predat cheile de la rezervele de gaze si petrol austrieicilor de la OMV, sperand ca acestia vor sti ce sa faca pentru noi. Numai ca austrieicii acestia, scoliti la scoala verisorilor lor de la Gazprom, s-au speriat de ce promisera si s-au hotarat sa inchida jumatate din capacitatea de rafinare si intreaga petrochimie, de am ajuns astazi sa fim depasiti de 7 (sapte) ori de unguri la cifra de afaceri din industria chimica. Au predat trei sferturi din Electrica italienilor de la Enel, cehilor de la CEZ si nemtilor de la EON si nici astia nu se grabesc sa faca vreo centrala. Iar miticul Bruxelles tace, e preocupat de pistele de biciclete si de asomarea porcilor de prin curtile gospodariilor.

Avem, in Marea Neagra, un colos tafnos, impredecibil si violent care, pe deasupra este si a doua putere militara a lumii si ne temem de el. Dar si aici ne bazam tot pe altii, ca de-aia ne-am facut parteneri strategici cu ei. In loc sa incercam sa dam armatei sistemele de armament de care are nevoie, noi ne facem ca indeplinim cerintele NATO, aruncand cu generozitate in bugetul de 2% din PIB (care ar trebui numit corect "bugetul de aproape 2% din PIB") si spitale regionale si pensii si stadioane. Avem nevoie de corvete? Da, dar daca se poate sa le aleaga altii. Avem nevoie de rachete? Da, dar bine ar fi sa le primim intregi, nu sa fim nevoiti, Doamne fereste! sa producem si noi vreun cui, vreun surub ceva. Avem nevoie de avioane? Da, dar si aici sa vina unele gata de lupta la care sa nu cumva sa avem ceva de facut, ca ne tulburam somnul de frumusetate. Si putem continua cu transportoare blindate, elicoptere, baterii de coasta...

Dar daca as mai putea crede ca este greu sa faci industrie militara, ca este greu sa construiesti centrale sau autostrazi, cum sa cred ca este la fel de greu sa cresti porci? Oameni buni, voi, cei condusi de catre receptorii de fax-uri si email-uri de la Bruxelles, poate nu stiati ca Romania a inregistrat in primele opt luni ale acestui an un deficit de 1,14 miliarde de euro in comerțul cu produse agroalimentare, in crestere cu 24% fata de aceeași perioada a anului trecut.

Sa va traduc: "Romania este cel mai mare exportator de materii prime agricole din Uniunea Europeana, Romania a livrat cea mai mare cantitate de grau, porumb, floarea soarelui, boabe de soia pana in data de 3 noiembrie, adica in primele 17 saptamani din anul comercial si ocupa locul al doilea la vanzarile de orz. Cu peste 2,3 milioane tone de grau vandute pe pietele extraeuropene, aproape un sfert din productia autohtona, Romania surclaseaza Franta, care are o recolta de patru ori mai mare. Cu peste 860.000 de tone de porumb livrate pe pietele non-UE, Romania acopera 73% din exporturile intregii Uniuni si vinde de patru ori mai mult decat al doilea exportator comunitar, Bulgaria. 63% din exporturile Uniunii de floarea soarelui provin din Romania si aproape 80% din vanzarile de boabe de soia" (sursa: AICI).

Dar, in perioada 1 ianuarie-31 august au fost importate 179.079 tone de carne de porc, pentru care s-au cheltuit 362,39 milioane de euro. De asemenea, s-au majorat si importurile de produse de brutarie, patiserie si biscuiti, de la 93.816 tone, in valoare de 194,98 milioane de euro, in primele opt luni din 2018, la 102.851 tone si 221,07 milioane de euro cheltuiti pe aceste produse in ianuarie-august 2019. (Sursa:AICI). Si noi tot asteptam sa vina niste nemti sau francezi sau olandezi sa ne invete sa crestem porci, vaci si oi!

Credinta nezdruncinata ca altii vor gasi pentru noi solutiile cele mai bune se dovedeste o mistica auto-devoratoare, dar noua nu ne pasa. Europa sigur le stie pe toate si sigur se va ocupa si de noi, cumva. In loc sa intelegem logica functionarii Uniunii Europene, noi ne afundam si mai comod intre pernele moi ale lui "lasa ca vine comisarul european si le rezolva el pe toate". In loc sa intelegem ca Bruxelles-ul iti aloca niste bani pe care tu trebuie sa stii sa ii folosesti la ce ai nevoie, noi asteptam ceva nedefinit, in ton cu mentalitatea "Dar muieti sunt posmagii?"

Intelegeti, oameni buni: asa cum germanii erau incapabili sa conduca razboiul cu URSS sau sa asculte macar problemele Bucurestiului in 1942, la fel este si cu Germania/Uniunea Europeana de astazi; nu sunt in stare sa reduca decalajele de dezvoltare din Italia de 68 de ani, nu sunt capabile sa-i tina pe englezi inauntru, nu pot sa faca fata expansiunii rusesti, s-au trezit cu milioane de migranti cu care nu stiu ce sa faca, dar au un plan pentru dezvoltarea Romaniei? Hai sa fim seriosi...

Ei, poate macar am invatat cea de-a doua lectie de noiembrie: sa fim sincroni cu tendintele regionale, sa nu-i lasam pe cehi, unguri sau polonezi sa intre pe vreo usa pe care noi sa nu incapem! Ti-ai gasit! Am sa prezint un tabel simplu, care indica, sintetic, cam cat de sincroni suntem noi cu cei din liga noastra, Liga Visegrad:

Deficitul bugetar și dezechilibrul extern din România sunt cele mai ample din regiune

	Soldul bugetar		Balanta bunurilor		Soldul contului curent	
	2018	2019p	2018	2019p	2018	2019p
Cehia	1,1	0,2	4,2	4,0	0,3	0,5
Ungaria	-2,3	-1,8	-1,3	-1,9	-0,5	-1,4
Polonia	-0,2	-1,0	-1,0	-1,2	-1,0	-0,9
România	-3,0	-3,6	-7,3	-8,2	-4,6	-5,3

p) prognoza Comisiei Europene (noiembrie 2019)

Sursa: AINECO

Sursa:AICI

Tabelul de mai sus indica un fapt demult stiut: pentru o natiune nu exista decat o singura cale de succes, dar exista o infinitate de cai de a provoca esecul.

Avem, carevasazica, un deficit bugetar dublu fata de urmasorii de pe lista (ungurii), un deficit comercial de patru ori mai mare decat al urmasiorilor (ungurii) si un deficit de cont curent de patru ori mai mare decat al urmasiorilor (tot ungurii). Acum intelegeti de ce sunt ei in OECD si in Schengen si noi pe dinafara? Pai, frate, ce sa le zica birocrația bruxelleza sau berlineza iliberalilor, cand ei respecta toate regulile jocului?

Mai reiau o data, poate veti intelege, conducatori ai Romaniei: Niciodata, dar niciodata, n-ar trebui sa mai existe o usa pe care sa se strecoare ungurii, cehii si polonezii si pe care noi sa nu incapem!

In anii 2010-2013, Romania a platit, prin saracire si lipsuri prostiile unor conducatori inepti, care au sacrificat tara in favoarea propriilor partide. Acum, tara pare fericita, cu mall-urile asaltate de masini de sute de mii de euro dar, in spatele veseliei unor cheltuieli prea mari, pandeste pericolul unei crize la fel de mari precum in 2010, datorate aceluiași blestemat populism si aceleiasi blestemate incompetente.

Pentru a incheia pe un ton mai amar decat cel cu care am inceput, sa va mai spun un lucru: daca la Stalingrad am pierdut 150.000 de militari, in razboiul din ultimii 12 ani am pierdut intre 4 si 5 milioane de romani si un PIB potential de peste 100 miliarde de euro anual. Dintre acestia, Peste 37.000 de profesionisti IT au plecat din Romania in ultimii 20 de ani, in timp ce deficitul anual al angajatilor din industria de profil este de aproape 15.500....(Sursa: AICI.)

Petrisor Gabriel Peiu este doctor al Universitatii Politehnica din Bucuresti (1996), a fost consilier al premierului Radu Vasile (1998-1999) si al premierului Adrian Nastase (2001-2002), subsecretar de stat pentru politici economice (2002-2003) si vicepresedinte al Agentiei pentru Investitii Straine (2003-2004). Este coordonator al Departamentului de Analize Economice al Fundatiei Universitare a Marii Negre (FUMN).

Despre ce vrei sa scriem?

Opinia zilei
Celor care se indoiesc

Urmareste **Ziare.com** si pe **Facebook!** Comenteaza si vezi in fluxul tau de noutati de pe Facebook cele mai noi si interesante articole de pe **Ziare.com**.

Citeste mai multe despre [politici guvernare Romania Europa](#) [export Romania](#) [Romania](#) [Ungaria](#) [Polonia](#)

Sursa: Ziare.com
Articol citit de 3444 ori

ADAUGA COMENTARIU
EXCLUSIV LOGAT

primesti mail pentru fiecare reply
aduni puncte si rezervi prima pozitie
faci parte din **COMUNITATE**

» **DigiSport.ro**

"Tu esti tampit la cap? Dai 50 de milioane de euro?" Replica incredibila a lui Ion Tiriac

» **News.ro**

Alegeri prezidentiale 2019 - 165 de romani au votat deja in primele sase ore de la deschiderea sectiilor de votare din strainatate

» **Libertatea.ro**

Absurd in cazul Caracal! Ce le-a ascuns procurorilor politistul Pistol in ziua in care Alexandra era cautata

1 comentariu

Ordoneaza comentariile: **Standard** | Calitate | Numar Voturi | Recente

VMARIAN

23.11.2019, 00:36

Respect

Cititi si rugati-va

raspunde-i

Semnaleaza comentariu nepotrivit!!

Calitatea comentariului

4,2

Bun
24 voturi

Pro / Contra

4,2

De acord
26 voturi

